

(Szét)

[Látó, 2011. október]

nem múlik
hull csak szét

csak szétdől
egyre

lélek a testől
egyre el

amíg valami isten
sápadt tenyere

sötét vászonra ken
és elkever

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Vári Csaba

Látó Szépirodalmi Folyóirat